گزارش

به بهانه اکران آدم فروش میان شکست و موفقیت

تحلیل فروش و انتخاب‌های سینمایی علی اوجی

علی کلانتری
منتقد

کارنامه تهیه‌کنندگی علی اوجی از همان ابتدا در فضای سینمای ایران توجهات را جلب کرد. او به عنوان کسی که از حوزه‌های دیگر هنری و مدیریتی وارد سینما شد، نه پیشینه‌ای طولانی در تولید فیلم داشت و نه ریشه‌ای عمیق در شبکه‌ی سنتی تهیه‌کنندگان سینما. همین امر باعث شد تا نگاه‌ها به او بیشتر بر پایه‌ی تجربه‌های اولیه و نتایج اقتصادی فیلم‌هایش شکل بگیرد. برای ارزیابی موقعیت اوجی، باید هم به عملکرد اقتصادی و فروش فیلم‌ها توجه کرد و هم به جنبه‌ی فرهنگی و هنری انتخاب‌هایش؛ چرا که سینما نه صرفاً یک تجارت، بلکه حوزه‌ای است که در آن تصمیمات تهیه کننده می‌تواند بر جریان‌های اجتماعی و زیبایی‌شناسی سینما هم اثرگذار باشد.

اگر از منظر اقتصادی شروع کنیم، آمار فروش فیلم‌های تهیه شده توسط اوجی تصویری نسبتاً روشن اما نه چندان امیدوار کننده به دست می‌دهد. «ساعت ۶ صبح» با فروش حدود ۶/۷ میلیارد تومان و «بی‌مادر» با رقمی نزدیک به ۶ میلیارد، توانست خود را اندکی بالاتر از میانگین فروش معمول فیلم‌های متوسط سینمای ایران جای دهد. این ارقام در مقیاس کلی سینما چندان قابل توجه نیست. در سال‌هایی که فیلم‌هایی مثل «فسیل» و «سگ‌بند» مرزهای دویست میلیاردی فروش را پشت سر گذاشت، رسیدن به شش میلیارد تنها به معنای آن است که فیلم توانسته از نقطه‌ی سربه‌سر عبور کند و احتمالاً زیان مالی کمتری متحمل شود. در واقع این دو فیلم بیشتر «موفقیت حداقلی» به حساب می‌آید تا دستاوردی ویژه.

«روزی روزگاری آبادان» نیز با فروش حدود چهار میلیارد تومان در محدوده‌ی متوسط قرار گرفت. چنین فروشی در شرایطی که بسیاری از فیلم‌ها حتی به میلیارد اول هم نمی‌رسند، البته شکست کامل محسوب نمی‌شود، اما در نسبت با فیلم‌های جریان اصلی و پرفروش، بیانگر جایگاهی متوسط است. در مقابل، «خائن‌کشی» مسعود کیمیایی که اوجی تهیه کننده‌اش بود، تنها حدود ۳۳۰ تا ۳۴۰ میلیون تومان فروش داشت و به‌عنوان یکی از شکست‌های مطلق گیشه‌ی دهه‌ی اخیر شناخته می‌شود. این فیلم با وجود نام بزرگ کیمیایی و تبلیغات اولیه، نتوانست مخاطب جذب کند و حتی از بازگشت هزینه‌های اولیه هم ناتوان ماند. این شکست نشان می‌دهد که انتخاب پروژه صرفاً بر اساس نام کارگردان یا پیشینه‌ی او نمی‌تواند تضمینی برای موفقیت تجاری باشد. در نهایت، «آدم‌فروش» (که پیش از این با عنوان «تابستان همان سال» شناخته می‌شد) تا به امروز تنها سه میلیارد تومان فروش داشته و عملاً به عنوان مسیر تکراری در کارنامه‌ی اوجی ثبت شده است. «شوهر ستاره» هم هنوز به مرحله‌ی اکران عمومی نرسیده و باید منتظر ماند تا عملکردش در گیشه مشخص شود.

این تصویر کلی نشان می‌دهد که اوجی هنوز نتوانسته در قامت یک تهیه‌کننده‌ی موفق اقتصادی ظاهر شود. او فیلمی نداشته که بتواند به دسته‌ی پرفروش‌ها بپیوندد یا حتی به مرزهای ده‌ها میلیاردی برسد. کارنامه‌اش بیشتر شامل تلاش‌هایی است که برخی به فروش متوسط رسیده و برخی دیگر به شکست‌های کامل. از این حیث می‌توان گفت عملکرد اوجی در حوزه‌ی اقتصادی به هیچ عنوان راضی کننده نیست و جایگاه او را در حد یک تهیه کننده تجربی، تازه وارد و بدون استراتژی روشن نگه داشته است.

اما اگر از بُعد فرهنگی و هنری نگاه کنیم، ارزیابی کمی پیچیده‌تر می‌شود. اوجی در انتخاب پروژه‌ها نوعی پراکندگی نشان داده است. از یک سو به سراغ فیلمی مانند «خائن‌کشی» رفته که به وضوح بر محور نام یک کارگردان مؤلف و باسابقه بنا شده بود. این انتخاب می‌توانست تلاشی برای احیای سرمایه فرهنگی کیمیایی در سینمای امروز باشد. اما شکست تجاری و بازخوردهای ضعیف نشان داد که صرف اتکا به میراث نام‌ها بدون تطبیق با سلیقه و نیازهای روز مخاطب نمی‌تواند به نتیجه برسد. از سوی دیگر، اوجی در فیلم‌هایی مانند «بی‌مادر» یا «ساعت ۶ صبح» کوشیده است به سراغ موضوعات اجتماعی و انسانی برود، فیلم‌هایی که می‌خواهد روایتگر دردها و دغدغه‌های روزمره باشد. این گرایش اگرچه در ذات خود ارزشمند است، اما بدون همراهی با قدرت روایت و کیفیت هنری، نمی‌تواند جایگاهی جدی در گفتمان سینمای ایران ایجاد کند.

در انتخاب «روزی روزگاری آبادان» نیز نوعی نگاه به بازنمایی مناطق و فضاهای کمتر دیده شده مشهود است؛ فیلمی که تلاش می‌کند با فضای بومی جنوب و شخصیت‌های مردمی ارتباط برقرار کند. چنین انتخابی از جنبه فرهنگی می‌تواند نشان دهنده توجه اوجی به تنوع جغرافیای فرهنگی ایران باشد. با این حال فروش چهار میلیاردی آن هم ثابت می‌کند که این نگاه به تنهایی برای جذب مخاطب کافی نیست و باید با داستان‌پردازی قدرتمند و استراتژی پخش دقیق همراه شود.

آنچه در مجموع دیده می‌شود این است که اوجی فاقد یک استراتژی مشخص و پایدار در تهیه کنندگی است. برخی تهیه کنندگان سینما معمولاً خطی روشن را دنبال می‌کنند؛ یا در پی تولید آثار تجاری و کمدی‌اند تا گیشه را تسخیر کنند، یا خود را وقف سینمای مؤلف و فرهنگی می‌کنند و در این مسیر ثبات دارند. اما کارنامه اوجی نشان می‌دهد که او در میانه‌ی این دو سر طیف سرگردان است. گاهی سراغ پروژه‌هایی می‌رود که جنبه فرهنگی پررنگ دارد، اما فروش کمی دارد؛ گاهی هم می‌خواهد با اتکا به نام‌های بزرگ وارد بازار شود، اما شکست می‌خورد. در این نوسان دائمی، نه موفقیت هنری برجسته‌ای به دست آورده و نه موفقیت تجاری درخوری.

از زاویه‌ی دیگری هم می‌توان به کارنامه‌ی او نگاه کرد؛ نقش اوجی در مدیریت و تبلیغات. در دنیای امروز سینما، تهیه کنندگی تنها به معنای تأمین سرمایه نیست؛ بلکه شامل طراحی کمپین‌های تبلیغاتی، انتخاب زمان درست اکران و ایجاد شبکه‌های ارتباطی برای رساندن فیلم به مخاطب هم هست. مرور عملکرد اوجی نشان می‌دهد که در این حوزه هم چندان موفق نبوده است. فیلم‌هایش عموماً تبلیغات محدودی داشته و نتوانسته شور و اشتیاقی در فضای عمومی و شبکه‌های اجتماعی ایجاد کند. حتی در مورد «خائن‌کشی» که نام کارگردان به خودی خود ظرفیت ایجاد بحث و گفت‌وگو داشت، مدیریت تبلیغات نتوانست کنجکاوی مخاطبان را زنده نگه دارد و فیلم خیلی زود از چرخه‌ی توجه خارج شد. این ضعف نشان می‌دهد که اوجی هنوز درک دقیقی از سازوکار بازار فیلم در ایران پیدا نکرده است.

با این حال، نباید فراموش کرد که اوجی هنوز در ابتدای راه تهیه کنندگی است و کارنامه‌اش شامل چند فیلم بیشتر نمی‌شود. بسیاری از تهیه‌کنندگان باسابقه‌ی امروز هم در ابتدای کار با شکست‌ها و سردرگمی‌هایی مواجه بودند. پرسش اساسی این است که آیا اوجی می‌تواند از این تجربه‌ها درس بگیرد و در آینده مسیر روشن‌تری انتخاب کند یا نه. اگر بخواهد به عنوان یک تهیه کننده جدی در سینما باقی بماند، نیاز دارد تا استراتژی دقیق‌تری طراحی کند یا به سمت فیلم‌های جریان اصلی و تجاری برود و تلاش کند جایگاهی در گیشه پیدا کند، یا به تولید آثار فرهنگی و هنری بپردازد و در این حوزه هویت خود را تثبیت کند. ادامه‌ی وضعیت فعلی که ترکیبی از شکست‌های تجاری و موفقیت‌های متوسط است، او را در سطحی میانه و بی‌تأثیر نگه خواهد داشت.

در جمع‌بندی می‌توان گفت کارنامه‌ی علی اوجی در مقام تهیه کننده تا امروز رضایت‌بخش نیست. از منظر اقتصادی، فروش فیلم‌هایش در بهترین حالت متوسط و در بدترین حالت فاجعه‌بار بوده است. از منظر فرهنگی، گرچه نشانه‌هایی از توجه به موضوعات اجتماعی و مناطق بومی وجود دارد، اما پراکندگی و نبود انسجام باعث شده این انتخاب‌ها به جریان یا گفتمان مشخصی منجر نشوند. اوجی برای تثبیت جایگاه خود در سینما نیاز دارد که از این تجربه‌ها درس بگیرد، شکست‌ها را تحلیل کند، و مسیری روشن‌تر و پایدارتر برگزیند. در غیر این صورت، نام او بیشتر به عنوان تهیه‌کننده‌ای که چند فیلم شکست‌خورده در کارنامه دارد باقی خواهد ماند تا به عنوان کسی که توانسته جریان‌ساز یا موفق باشد. این همان نقطه‌ای است که آینده‌ی کاری او را تعیین می‌کند؛ انتخاب میان تداوم وضعیت کنونی یا حرکت به سمت یک هویت سینمایی مشخص.

حرف‌های تازه از «کارت قرمز» و پرونده جنجالی شهلا جاهد

مهناز افضلی ۲۰ سال پس از ساخت «کارت قرمز» ناگفته‌هایی را از ساخت این مستند و چگونگی حضور شهلا جاهد و ناصر محمدخانی مقابل دوربینش روایت کرد، با این تاکید که هیچ‌وقت از موضعی که در فیلمش داشته پشیمان نشده است. به گزارش ایسنا، «کارت قرمز» مستندی است از یکی از جنجالی‌ترین پرونده‌های جنایی ایران؛ پرونده‌ای که در آن «لاله» همسر فوتبالیست مشهور، ناصر محمدخانی به قتل رسید و متهم آن «شهلا» نامی بود که به عنوان همسر موقت محمدخانی معروف شد. شهلا جاهد پس از ۸ سال در آذر ۱۳۸۹ در زندان اوین به دار آویخته شد ولی این پرونده و فرجام متهمش همچنان اما و اگرها و پرسش‌هایی را به جا گذاشته است.

«کارت قرمز» را مهناز افضلی - بازیگر و مستندساز سینمای ایران - حدود ۲۰ سال قبل ساخته که شامل تصاویری از دادگاه شهلا جاهد و دفاعیات او، صحبت‌هایی از ناصر محمدخانی و فیلم‌های خانگی شهلا و ناصر است. افضلی که پس از ساخت فیلمش نتوانست به دلیل حساسیت‌های ماجرا برای «کارت قرمز» مجوز اکران بگیرد، شامگاه گذشته، یکشنبه ۶ مهرماه آن را در عمارت «روبرو» به نمایش گذاشت و بعد از آن هم در نشستی که به همراه عبدالصمد خرمشاهی (وکیل پرونده شهلا جاهد) و غزل نهانی (مجری) برگزار شد، خاطراتی را از فیلمش گفت و پاسخگوی سوال‌ها شد. مستند «کارت قرمز» که بعضی‌ها ساخت آن را به دلیل تمرکز بیشتر روی شهلا جاهد، اثری برای اثبات بی‌گناهی او تلقی می‌کنند و حتی بارها گفته شده که به درخواست خود شهلا ساخته شده، تنها سوژه‌ای روز و جذاب برای فیلمسازش بوده است.

افضلی در این‌باره بعد از پخش فیلمش گفت: «معمولا دلایلی زیادی برای انتخاب یک سوژه دارم و به عنوان فیلمساز قصه‌هایم را در جهان واقعی پیدا می‌کنم. موضوع «کارت قرمز» هم برای من خیلی جذاب بود، هرچند به قول حسن پورشیرازی، همسرم، راه رفتن روی لبه تیغ بود، چون ممکن بود به یک فیلم زرد تبدیل شود و من همه تلاشم را کرد که فیلم زرد نسازم.» او همچنین این موضوع را رد می‌کند که ساخت فیلم بنا به درخواست شهلا بوده است، «به نظرم سینما ابزاری برای حقیقت‌یابی است و من در وهله اول فیلم می‌سازم تا به پاسخ سوالاتم برسم. وقتی هم خواستم این فیلم را بسازم جلسه‌های دادگاه شروع شده بودند. تحقیقات وسیعی کرده بودم و برای کل فیلم یک چارچوب مشخص و متن داشتم. البته برای حضور در دادگاه باید از وزارت ارشاد مجوز می‌گرفتیم و ارشاد هم بعد از ساخت مستند «زنانه» به من مجوز نمی‌داد، به همین دلیل از طریق دوست دیگری مجوز گرفتیم و من به عنوان فیلمبردار به دادگاه رفتم. در آنجا هم با دو دوربین کار می‌کردیم.»

در «کارت قرمز» بجز تصاویری که در دادگاه برداشته شده، فیلم‌های شخصی هم دیده می‌شود که بیشتر در خانه شهلا جاهد و توسط خود او از ناصر محمدخانی گرفته شده و افضلی بخش زیادی از فیلمش را مدیون همین فیلم‌های خانگی شهلا می‌داند و به همین خاطر نام او را به عنوان یکی از فیلمبردارها در تیتراژ «کارت قرمز» ثبت کرده است. افضلی همچنین تاکید کرد: «برای ساخت این مستند هم از شهلا و هم از ناصر محمدخانی اجازه کتبی گرفتم ولی به دلیل آنکه چنین امکانی نبود تا از لاله هم اجازه‌ای داشته باشم از تصاویر و عکس‌های شخصی او استفاده نکردم و فقط یک صوت از او، در فیلم شنیده می‌شود که آن هم در یک برنامه درباره ناصر محمدخانی صحبت کرده بود.»

او که خود را بابت حضور نقش‌های اصلی پرونده در مقابل دوربینش خوش‌شانس می‌داند، تاکید دارد، «فیلمسازی برای من تراپی است و برعکس وقتی هیچ کاری ندارم انگار تمام فشار دنیا روی من می‌آید. «کارت قرمز» هم فیلم تلخی بود بخصوص اینکه فکر می‌کنم شاید اگر شهلا جاهد در موقعیت دیگری به دنیا می‌آمد، می‌توانست بازیگر خوبی شود چون استعدادش را داشت.این فیلم هیچ‌گاه شانس گرفتن مجوز و اکران عمومی را نداشت اما من از موضع ۱۸ سال قبل خودم برای ساخت آن پشیمان نیستم.»

افضلی درباره نام فیلمش و اینکه آیا آن را باید کارت قرمزی به ناصر محمدخانی دانست، هم گفت: «این، کارت قرمز به یک تفکر است، به یک فرهنگ و حتی به خودمان و به جامعه‌ای که در آن زندگی می‌کنیم؛ جامعه‌ای که اگر مسیرش همینطور ادامه پیدا کند کارت‌های قرمز بیشتری باید برای آن بگیریم.»

بخش پایانی مستند که تدوینگر آن بهمن کیارستمی بوده، روایتگر ادله‌ای است که عبدالصمد خرمشاهی (وکیل) به عنوان لایحه به دادگاه داده بود و از همانجاست که تماشاگر «کارت قرمز» پس از گذشت بیش از ۲ دهه، با این سوال مواجه می‌شود که آیا حکم این پرونده (قصاص شهلا جاهد) عادلانه بود؟

خرمشاهی به این پرسش پاسخ صریحی نمی‌تواند بدهد، چون «خلاف موازین قانونی است. به هر حال ۵-۶ سال از پرونده دفاع شده و وقتی حکم صادر شد، پرونده بایگانی است.» او با این حال کار مهناز افضلی را برای ساخت مستند «کارت قرمز» و ثبت ماجرا از «یکی از جذاب‌ترین و جنجالی‌ترین پرونده‌های حقوقی و جنایی» مهم می‌داند و می‌گوید: «هدف رسانه و هنر و سینمای مستند رشد آگاهی مردم است و اگر قرار باشد سینما به مردم آگاهی ندهد و فقط دو ساعت سرگرم کند، ارزشی ندارند. در حالی که متاسفانه فیلم‌هایی که اخیرا ساخته شده فقط برای گیشه و سرگرمی است؛ از جمله فیلمی که از پرونده‌های خود من ساخته شد که نه تنها آگاهی نداشت بلکه بدآموزی داشت!» او خیلی مستقیم از فیلم «بی‌بدن» (از پرونده جنایی غزاله و آرمان) نام برد و به نمایش پربحث آن در یکی از دانشگاه‌ها اشاره کرد و گفت، «نقش هنر در روشن کردن افکار عمومی خیلی مهم و حساس است. «بی‌بدن» را ساختند و به خود فیلمساز هم گفتم که شما نه تنها آگاهی ندادید بلکه نگاه جامعه را به وکیل و قاضی بد کردید.»

اخبار

جشنواره کودک بهانه‌ای برای ایجاد فضایی شاد در کشور است

رئیس سازمان سینمایی در بازدید از ستاد برگزاری جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان تاکید کرد که این جشنواره می‌تواند بهانه‌ای برای ایجاد فضایی شاد پس از دفاع مقدس ۱۲ روزه باشد.

رائد فریدزاده رئیس سازمان سینمایی کشور، از ستاد برگزاری سی و هفتمین جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان بازدید کرد و از نزدیک در جریان روند برگزاری این رویداد قرار گرفت. فریدزاده سپس در شورای مدیران این رویداد، بیان کرد: هر کودکی با والدین خود به سینما می‌رود و این امر، علاوه بر ابعاد آموزشی که می‌تواند برای کودک داشته باشد، می‌تواند مقدمه‌ای برای حضور پدر و مادر در سینما و تاثیر مثبت روی فروش فیلم‌ها نیز داشته باشد. البته در این زمینه آموزش و پرورش هم ظرفیت‌های مهمی دارد که می‌تواند به کمک بیاید. وی همزمانی برگزاری این جشنواره با روز جهانی کودک و هفته ملی کودک را فرصتی مغتنم دانست و ادامه داد: جشنواره می‌تواند از این فرصت‌ها برای گسترش برنامه‌های خیابانی و مردمی در اصفهان، تهران و سایر مراکز استان‌ها بهره بگیرد. رئیس سازمان سینمایی با اشاره به اینکه اکنون کشور به فضایی پرنشاط نیاز دارد، عنوان کرد: مجموعه دولت در تلاش است با برگزاری رویدادهای فرهنگی و هنری، فضایی پرنشاط در کشور ایجاد کند و جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان از مهم‌ترین این رویدادهاست که باید در همین راستا حرکت کند. فریدزاده علاوه بر اینکه برنامه‌ریزی دقیق بودجه و هزینه‌کردها در شرایط کنونی را ضروری دانست، گفت: حضور مهمانان و فیلم‌های خارجی در این دوره از جشنواره اتفاق مهمی است؛ ضمن آنکه باید توجه کنیم، سی و هفتمین جشنواره فیلم‌های بین‌المللی کودکان و نوجوانان، اولین رویداد مهم بین‌المللی حوزه فرهنگ و هنر پس از دفاع مقدس ۱۲ روزه است و همچنین اولین رویداد از فصل جشنواره‌های سینمایی سال جاری است که با حضور متخصصان حرفه‌ای سینما، می‌توان از آن به عنوان یک فرصت ارزشمند برای آینده سینمای کودک و نوجوان کشور بهره گرفت. همچنین در پایان، فریدزاده دقایقی در نشست «بازنمایی تصویر کودک و نوجوان در سینمای ایران» که با حضور رضا بابک، آزیتا حاجیان، بابک نکویی و امیر مشهدی عباس در حال برگزاری بود، حضور پیدا کرد. سی و هفتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان در ۳ بخش ملی (فیلم‌های بلند، کوتاه و پویانمایی)، بخش بین‌الملل و بخش ویژه از ۱۲ تا ۱۶ مهر سال جاری با دبیری حامد جعفری در شهر اصفهان برگزار می‌شود.

کنش‌گری نوجوان و سینمای دفاع مقدس

نشست «کنش‌گری نوجوان و سینمای دفاع مقدس» با حضور محمدرضا شریفی‌نیا و رسول صدرعاملی به همت جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان در بنیاد سینمایی فارابی برگزار می‌شود.

سومین جلسه از سلسله نشست‌های «قرارِ هفت» امروز ۸ مهر ساعت ۱۰ با موضوع «کنش‌گری نوجوان و سینمای دفاع مقدس» در بنیاد سینمایی فارابی برگزار می‌شود. علاقه‌مندان می‌توانند برای حضور در این نشست به خیابان ۳۰ تیر، موزه آبگینه، بنیاد سینمایی فارابی مراجعه کنند.

فراخوان مزایده عمومی

نوبت اول

شهرداری بندربوشهر

شهرداری بندر بوشهر در نظر دارد نسبت به برگزاری بهره برداری از فرصت های تبلیغاتی ایستگاه های اتوبوس سطح شهر از طریق برگزاری فراخوان عمومی سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به افراد حقوقی و حقیقی واجد شرایط در قالب قرارداد فروش اقدام نماید . لذا از کلیه متقاضیان دعوت به عمل می آید مطابق جدول زمانبندی ذیل به سامانه مذکور به آدرس www.setadiran.ir مراجعه و نسبت به دریافت اسناد و مدارک اقدام نمائید.لازم است مزایده گران در صورت عدم عضویت قبلی ، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مزایده محقق سازند.

ردیف	موضوع پروژه	شرح	شماره فراخوان	شماره مورد اجاره	مدت اولیه قرارداد	مبلغ پایه اجاره بها به صورت ماهیانه برای سال اول (ریال)	نرخ پایه سالیانه در سال اول (ریال)	مبلغ تضمین شرکت در فراخوان (ریال)
۱	بهره برداری از فرصت های تبلیغاتی ایستگاه های اتوبوس سطح شهر	بسته شماره دوازده	۵۰۰۴۰۰۵۷۰۱۰۰۰۰۱۲	۵۱۰۴۰۰۵۷۰۱۰۰۰۰۱۷	۲/ دو سال شمسی	۱/۴۶۲/۵۰۰/۰۰۰	۱۷/۵۵۰/۰۰۰/۰۰۰	۱/۸۰۰/۰۰۰/۰۰۰

توضیحات:
۱- تاریخ فروش اسناد : کلیه متقاضیان میتوانندحداکثر تا ساعت ۱۵ مورخه ۱۴۰۴/۰۷/۱۰ طریق مراجعه به سامانه الکترونیکی دولت (ستاد) اسناد فراخوان را دریافت نمایند.
۲- مهلت تحویل پاکت (ارائه اسناد فیزیکی پاکت الف الزامی است) : تا ساعت ۱۵ روز مورخه ۱۴۰۴/۰۷/۲۰ از طریق بارگذاری در سامانه الکترونیک دولت
۳- تاریخ بازگشایی پیشنهادها : راس ساعت ۰۹ صبح روز مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۲۱
۴- مکان بازگشایی: شهرداری مرکزی بوشهرروبروی میدان شهرداری.
۵- سایر جزئیات و شرایط در اسناد فراخوان درج شده است. حضور نمایندگان شرکتها با در دست داشتن معرفی نامه کتبی در جلسه مزایده آزاد است.
۶- ضمنا متن آگهی در شبکه اطلاع رسانی شهرداری بوشهر به آدرس:www.Bushehr.ir درج گردیده است.
۷- در صورتیکه برندگان اول و دوم مزایده حاضر به انعقاد قرارداد نشوند سپرده آنان به ترتیب ضبط خواهد شد.
۸- شهرداری در رد یا قبول هر یک از پیشنهادها مختار است.
۹- هزینه درج آگهی روزنامه در دو نوبت به عهده برندگان فراخوان میباشد.
نوبت اول ۱۴۰۴/۰۷/۰۸ نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۷/۱۵

شهرداری بندربوشهر

شهرداری اسلامشهر

آگهی مزایده و تجدید مزایده عمومی یک مرحله ای

نوبت دوم

شهرداری اسلامشهر در نظر دارد به استناد ردیف بودجه مصوب شورای محترم اسلامی شهر نسبت به اجرای موارد ذیل از طریق برگزاری مزایده و تجدید مزایده عمومی اقدام نماید . بدینوسیله از اشخاص حقیقی و حقوقی واجد شرایط دعوت می گردد جهت دریافت اسناد مزایده عمومی از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به آدرس : www.setadiran.ir اقدام و جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره ۰۲۱۵۶۳۶۳۰۹۰ تماس حاصل نمایند.
۱- مشخصات موضوع مزایده و تجدید مزایده عمومی:

ردیف	موضوع مزایده و تجدید مزایده عمومی	مدت اجرا	مدارک مورد نیاز	مبلغ پایه کارشناسی سالانه (ریال)	مبلغ سپرده شرکت در مزایده عمومی (ریال)
۱	جمع آوری پسماندهای خشک شهری و ضایعات منطقه ۴و ۵ (طرح تفکیک در مبدا) (تجدید مزایده)	یک سال	تصویر اساسنامه مرتبط با امور خدمات شهری یا پسماند خشک –روزنامه رسمی و آخرین تغییرات مدیران واعضای هیئت مدیره شرکت ، تصویرکات شناسایی مدیران و اعضای هیئت مدیره شرکت و هرگونه مدارک معتبر در این خصوص، یک سال سابقه مرتبط	۱۶/۰۸۰/۰۰۰/۰۰۰	۱/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰
۲	اجاره و اداره امور بهره برداری مدیریت، نگهداشت و تعمیرات تجهیزات و تاسیسات و ابنیه جایگاه تک منظوره CNG اسلامشهر میدان نماز کمربندی دارالسلام (مزایده عمومی)	یک سال	۱-اساسنامه مرتبط با موضوع مزایده و آخرین تغییرات روزنامه رسمی. ۲- ارائه تاییدیه صلاحیت ایمنی از وزارت کار و رفاه اجتماعی با موضوع فعالیت در زمینه نگهداری جایگاه های گاز CNG ۳- ارائه رزومه کاری و حداقل دونمونه قرارداد مشابه با تجهیزات جایگاه های موضوع مزایده (برند دستگاه LMF می باشد) و رضایت نامه به روز از کارفرمایان بابت قراردادهای فعال.۴- ارائه مدارک رتبه بندی شرکت و تاییدیه های شرکت های معتبرمرتبط با موضوع قرارداد و ...	۱۹/۲۰۰/۰۰۰/۰۰۰	۲/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰

۲- برندگان اول و دوم مزایده عمومی هرگاه حاضر به انعقاد قرارداده نشوند سپرده آنان به ترتیب به نفع شهرداری ضبط خواهد شد.
۳- بدیهی است کلیه فرآیند برگزاری مزایده و تجدید مزایده عمومی ،الکترونیکی و از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت می باشد.
۴- سایر شرایط در اسناد مزایده و تجدید مزایده عمومی درج گردیده است .
۵- چاپ اول : ۱۴۰۴/۰۷/۰۱
۶- چاپ دوم: ۱۴۰۴/۰۷/۰۸

محسن حمیدی –شهردار اسلامشهر

کمک کنین تا قد قلک محک به هزینه دارو برسه

محک
مؤسسه خیریه حمایت از کودکان مبتلا به سرطان

mahak-charity.org

جهت دریافت رایگان قلک درب منزلتان
با شماره ۰۲۱۲۳۵۴۰ تماس بگیرید